

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

לפני **כבוד השופט גיל גבאי**

בעניין: **המאשימה** : **מדינת ישראל**
ע"י ב"כ עוה"ד תומר שטינברג

נגד

הנאשמים : **סונדוס חדיגה**
ע"י ב"כ עוה"ד פאדי חמדאן

גזר דין

א. כתב האישום והעובדות הצריכות לעניין

1. ביום 9.11.23 הוגש כנגד הנאשמת כתב האישום נשוא ההליך דנן המייחס לה גילוי הזדהות עם ארגון טרור, עבירה לפי סעיף 24(א)(1) לחוק המאבק בטרור, תשע"ו-2016 (להלן: "חוק המאבק בטרור").
2. כתב האישום כולל חלק כללי המהווה חלק בלתי נפרד מעובדותיו. בהתאם לחלק זה, ביום 14.12.1987 נוסד ארגון החמאס וביום 22.6.1989 הוכרז כארגון טרור על ידי ממשלת ישראל. החל מיום 1.11.2016, החמאס מוכרז כארגון טרור מכוח חוק המאבק בטרור.
3. ביום 7.10.23, החל משעות הבוקר המוקדמות, חדרו פעילי חמאס ברצועת עזה, יחד עם אחרים, תוך שהם פורצים את גדר הגבול וכאשר חלקם חמושים היטב במגוון אמצעי לחימה, לשטח מדינת ישראל.
4. פעילי הטרור ביצעו מעשי טרור קשים, רצחניים ואכזריים, במהלכם, בין היתר, רצחו באופן מתוכנן ומכוון, בדם קר, גברים, נשים, זקנים, ילדים וטף, ישראלים וזרים, חיילים וחיילות, אשר שהו באותה עת במספר רב של יישובים אזרחיים, במסיבת הטבע "נובה" ליד קיבוץ רעים, וכן בבסיסי צה"ל ופצעו רבים נוספים. מעבר לכך, חטפו פעילי טרור לרצועת עזה למעלה מ-240 ישראלים וזרים, גברים, נשים, קשישים, ילדים ופעוטות.
5. במקביל, החל משעות הבוקר המוקדמות של יום זה ובמשך תקופה ממושכת, ירו ארגוני הטרור ברצועת עזה ירי מאסיבי של אלפי רקטות ופצצות מרגמה אל עבר רחבי מדינת ישראל, שגרמו לפגיעה ולנזק בחייהם של ישראלים, בגופם וברכושם.
6. מעשי הטרור הנפשעים של פעילי הטרור גרמו, לפי הנתונים עד למועד הגשת כתב האישום, למעל מ-1,400 הרוגים ו-5,600 פצועים בדרגות פציעה שונות.

עמוד 1 מתוך 22

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

7. במהלך האירועים, החלו להתפרסם ברשתות סרטונים המתעדים את מעשי הזוועה ההמוניים.
8. ועדת השרים לענייני ביטחון לאומי החליטה על נקיטת פעולות צבאיות משמעותיות מכוח הסמכות שניתנה לה בסעיפים 40(א) ו-40(א1) לחוק יסוד: הממשלה, החל מיום 7.10.23 בשעה 06:00, בשל המלחמה שנכפתה על מדינת ישראל באמצעות מתקפת טרור רצחנית מרצועת עזה, במהלכה פועלים גורמי הביטחון כנגד יעדי טרור.
9. עקב כל האמור לעיל, נכון למועד הגשת כתב האישום, היה קיים חשש להסלמה בגזרות אחרות בקרב פעילי ותומכי טרור באשר הם. זאת, כאשר בעת הגשת כתב האישום מדינת ישראל הייתה מצויה בלחימה.
10. עוד לפי החלק הכללי לכתב האישום, יישומון "WhatsApp" (להלן: "ווטסאפ") הוא יישומון חינמי להעברת מסרים מיידיים, תמונות, קטעי וידאו וקול. ביישומן זה קיימת אפשרות לשתף סרטונים, תמונות או טקסטים קצרים, בעדכון "סטטוס" אשר נמחק לאחר 24 שעות ממועד פרסומו. סטטוס ה-WhatsApp חשוף לכל מי שנשמר על ידי המפרסם כאיש קשר ביישומון שבמכשיר הנייד שברשותו.
11. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשמת החזיקה, בתקופה הרלוונטית, מכשיר סלולארי שבו מותקן יישומון ווטסאפ. כמו כן, במכשיר הסלולארי היו שמורים לנאשמת 406 אנשי קשר החשופים לסטטוס הווטסאפ של הנאשמת.
12. ביום 17.10.23, במהלך היום, בשעה 13:18 או בסמוך לכך, ולאחר שהחלו אירועי 7.10.23 כמתואר בחלק הכללי לכתב האישום, הזדהתה הנאשמת עם ארגון הטרור בכך שהעלתה לסטטוס הווטסאפ שברשותה סרטון כדלקמן:
- תמונה ובה נראה ראש ממשלת ישראל, מר בנימין נתניהו, עומד ונואם, עליה הכיתוב באנגלית "No, I have the strongest army in the whole world" (בתרגום לעברית – לא, יש לי את הצבא החזק בכל העולם) ולצידו סימון של דגל ישראל.**
- לאחר מספר שניות, תמונה זו מתחלפת לתמונה של קבוצת פעילי טרור חמושים מארגון הטרור חמאס, עליה הכיתוב "Lalalala". ברקע סרטון זה ולכל אורכו מתנגן שיר שמילותיו "Lalalala" ומתחת לסרטון, לכל אורכו, מופיע הכיתוב "Lalalalala" בצירוף סימן בצורת לב.
13. בהתאם לכתב האישום, במעשיה המפורטים לעיל, עשתה הנאשמת מעשה של הזדהות עם ארגון טרור, בדרך של פרסום דברי שבח, תמיכה או אהדה, בפומבי, במטרה להזדהות עם ארגון הטרור.
14. ביום 10.10.24, הנאשמת כפרה במיוחס לה וטענה כי החלק הכללי אינו רלוונטי לגביה וכי היא מזועזעת מהנתונים. הנאשמת הודתה כי היו לה 406 אנשי קשר במכשיר הסלולארי אך טענה כי אין שום הוכחה לכך שמישהו מתוך 406 אנשי הקשר ראה את הסרטון. כך או כך, הנאשמת הדגישה כי היא לא הזדהתה עם ארגון הטרור.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

15. ביום 1.1.25, החל והסתיים שלב ההוכחות בהליך.
16. ביום 9.2.25 נשמעו סיכומי הצדדים.
17. ביום 30.3.25 ניתנה החלטתי במסגרתה התבקשו הצדדים לתת דעתם לתרגום חלק רלוונטי בהתכתבות ווטסאפ בין הנאשמת לבין צד ג' מתוך פריקת הטלפון של הנאשמת שהוגשה כמוצג. המאשימה הודיעה כי היא מסכימה לתוכן התרגום תוך ציון שתי הסתייגויות, ואילו הנאשמת התנגדה לתוכן התרגום והעלתה טענות שונות, ביניהן הטענה לפיה מדובר בשיחה חלקית שהנאשמת לא נחקרה עליה, לא במשטרה ולא בבית המשפט.
18. בהמשך לאמור, ביום 3.4.25, חמישה ימים בלבד טרם המועד שנקבע להשמעת הכרעת הדין, הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון.
19. ביום 8.4.25, בדיון במעמד הצדדים, הוצג הסדר הטיעון במסגרתו הנאשמת חזרה בה מכפירתה, הודתה בעובדות כתב האישום והורשעה במיוחס לה.
20. לאור כפירת הנאשמת ועדותה בפניי במסגרת פרשת ההגנה, במהלך הדיון, בטרם נרשמה הכרעת דין, וידאתי היטב עם הנאשמת כי היא מודה בכך שהמעשה נעשה במטרה להזדהות עם ארגון הטרור, והנאשמת אישרה זאת. רק לאחר מכן ניתנה הכרעת הדין על יסוד הודייתה.
21. צוין כי במסגרת הטיעונים לעונש, המאשימה תטען לענישה של 6 חודשי מאסר בפועל, שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות, ככל שהנאשמת תימצא מתאימה לכך, וכן למאסר על תנאי וקנס. מנגד, ההגנה תהיה חופשיה בטיעוניה, לרבות ביטול הרשעה ורכיבים נוספים.
22. עוד באותו מועד, בהסכמת הצדדים, הנאשמת הופנתה לשירות המבחן אשר יבחן, בין היתר, את אפשרות ביטול הרשעתה. כמו כן, הנאשמת הופנה לממונה על עבודות השירות.
23. ביום 14.10.25, הוגש תסקיר שירות המבחן בעניינה של הנאשמת (כפי שיפורט להלן בהרחבה).
24. ביום 23.11.25, הוגש חוות דעת הממונה על עבודות השירות לפיה הנאשמת נמצאה מתאימה לעבודת שירות.
25. ביום 2.12.25, הגישה הנאשמת לבית המשפט חוות דעת קרימינולוגית שהוכנה בעניינה על ידי ד"ר שגית יהושע (נע/1).
26. ביום 15.12.25, טענו הצדדים לעונש, כפי שיפורט להלן בהרחבה.

ב. תסקיר שירות המבחן

27. שירות המבחן ציין כי הנאשמת בת 23, רווקה המתגוררת בקלנסואה יחד עם בני משפחת מוצאה, כאשר היא החמישית מבין 6 אחים ואחיות. הנאשמת בוגרת 12 שנות לימוד, בעלת תעודת בגרות מלאה. בהמשך, למדה קורסים שונים בתחום הרפואה המשלימה, תחום בו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

- עסקה עד למעצרה בעקבות האירוע נשוא ההליך דנן. כיום, מזה כחצי שנה, הנאשמת עובדת בתחום המכירות בחברת "סלקום".
28. שירות המבחן הפנה לכך שהנאשמת נעדרת הרשעות קודמות בפלילים ולא פתוחים נגדה תיקי מבי"ד נוספים חדשים.
29. שירות המבחן ציין כי הנאשמת לקחה אחריות על מעשיה וביטאה תחושות חרטה וצער בגינם. כמו כן, שירות המבחן ציין כי הנאשמת מתייחסת לעבירה כחריגה לדפוסי חשיבתה והתנהגותה ולמהלך חייה התקין בדרך כלל. זאת, תוך שהנאשמת שללה בפני שירות המבחן כל כוונה לגילוי הזדהות עם ארגון הטרור והסבירה שברקע לכך חוסר בשלות וחוסר מודעות לחומרת מעשיה באותה העת.
30. כך גם, צוין כי הנאשמת מסרה שמעצרה, ההליך המשפטי המתנהל נגדה והשלכותיהם עליה מבחינת כלכלית, חברתית ומשפחתית, תוך צמצום הזדמנויות ההתקדמות במסגרת הלימודים והעבודה – הרתיעו אותה וחידדו עבורה את חומרת העבירה.
31. הנאשמת ביטאה בפני שירות המבחן רצון לסיים את ההליך הפלילי בלי הרשעתה בדין ולשאת בתוצאותיו על מנת להתקדם בחייה. זאת, תוך שהדגישה כי מאז ביצוע העבירה היא מגלה יותר אחריות ובוחנת לעומק את הבחירות וההחלטות שהיא מקבלת.
32. שירות המבחן סקר את גורמי הסיכון לעבריינות ואת גורמי הסיכוי לשיקום בעניינה של הנאשמת וסבר כי בעיתוי הנוכחי, במכלול הנתונים, רמת הסיכון להישנות התנהגותה של הנאשמת פחתה באופן משמעותי.
33. שירות המבחן התרשם כי הנאשמת הינה צעירה בעלת תפקוד תקין במסגרות המקובלות אשר שואפת להתקדמות בתחומי הלימודים והתעסוקה, כי היא מקבלת אחריות על מעשיה, מגלה הבנה לאסור והפסולה שבהם ומביעה צער וחרטה בגינם.
34. שירות המבחן ממליץ על עונש של של"צ אשר יהווה חלופת ענישה חינוכית ושיקומית. זאת, תוך שנלקחה בחשבון חומרת העבירה ועל מנת שלא לפגוע בשגרת חייה של הנאשמת ולאפשר לה להמשיך בתפקודה הנורמטיבי ולממש את תכניותיה בחיים. כך גם, שירות המבחן ממליץ על התחייבות כספית מצד הנאשמת.
35. באשר לשאלת הרשעתה של הנאשמת בדין – שירות המבחן ציין כי מהמסמכים שהנאשמת הציגה אודות לימודיה עולה כי הרשעתה בדין עלולה לחסום עבורה אפשרויות של התקדמות מקצועית עתידית. על כן, שירות המבחן ממליץ לשקול בחיוב ביטול הרשעתה.

ג. חוות הדעת הקרימינולוגית (נע/1)

36. די"ר יהושע ערכה את חוות הדעת הקרימינולוגית בעניינה של הנאשמת לאחר שעיינה בכתב האישום נשוא ההליך דנן, בתסקיר שירות המבחן, בשלוש חקירות הנאשמת במשטרה וכן בתעודת לימודים בה מחזיקה הנאשמת בתחום הרפואה המשלימה. כמו כן, טרם עריכת חוות הדעת, די"ר יהושע ערכה עם הנאשמת פגישת אבחון בת כשעה וחצי.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

37. ד"ר יהושע התייחסה לעברה של הנאשמת (כפי שפורט גם בתסקיר שירות המבחן) והוסיפה כי כיום הנאשמת עובדת כפקידה בסוכנות ביטוח ואף מתקלטת בזמנה הפנוי, תוך שהיא מתכננת להמשיך בלימודים של חשבת ש.כר.
38. ד"ר יהושע מתייחסת לפוסט נשוא ההליך דן ומציינת כי לטענת הנאשמת הפוסט משקף את תחושותיה כלפי ראש הממשלה בימים הראשונים שלאחר ה-7 באוקטובר בהם היא חשה חרדה גדולה ותחושות של פחד ותסכול גדול מהמצב במדינה ואף פחדה לצאת מהבית וחשה חוסר ודאות גדול לגבי העתיד. לטענת הנאשמת, הפוסט לא משקף, בשום פנים ואופן, תמיכה בארגון החמאס. ד"ר יהושע סבורה כי בזמן המעשה, הנאשמת לא הבינה את משמעות פרסום הפוסט אך מיד לאחר מעצרה בו הובהר לה המשתמע מתוכנו, היא הביעה חרטה גדולה וצער על הנעשה.
39. ד"ר יהושע מתייחסת לאופן בו הנאשמת מתארת את חווית המעצר שלה כחוויה מאוד טראומטית עבורה. לשיטתה, הנאשמת עברה חקירה מאוד אגרסיבית בה החוקר דיבר אליה מאוד בגסות ואף ברמיזות מיניות, והיא קיבלה יחס מאוד עיון ומשפיל. זאת, כאשר חוויה קשה זו השפיעה עליה מאוד ואף העצימה את ההשלכות של המעשה שעשתה.
40. ד"ר יהושע מציינת כי על אף שלדברי הנאשמת לא הייתה לה כל כוונה של גילוי הזדהות, היא מבינה כיצד הדבר יכול להתפרש והיא מביעה חרטה גדולה על כך וכן על הצער שגרמה למשפחתה בעקבות זאת ועל ההשלכות על חייה מאז, ולחרדתה הרבה שייתכן גם על עתידה.
41. ד"ר יהושע סבורה כי על פי הכלים להערכת מסוכנות לטרור, לא ניכרת רמת מסוכנות גבוהה כלל. בהקשר זה, מתייחסת ד"ר יהושע לכך שמאז פרסום הפוסט, וגם לפני כן, אין מעורבות של הנאשמת במעשים פליליים או ביטחוניים נוספים, ובכללם אף לא ביצוע של פרסומים נוספים של פוסטים שיכולים להתפרש כגילוי הזדהות. עוד מתייחסת ד"ר יהושע לכך שלא נמצאו הוכחות לתחושות קשות של כעס, שנאה או רצון לפעול למען קידום אידאולוגיה אלימה, וכן לכך שבקרב משפחתה הקרובה של הנאשמת, לא נמצאת תמיכה באידאולוגיה קיצונית ולאימה שעלולה להשפיע עליה באופן שלילי.
42. ד"ר יהושע התרשמה כי הנאשמת, בהווייה שלה, היא טיפוס חיובי ושמח, וכי היא מרוצה מהחיים שלה במדינה וממה שיש לה להציע לה.
43. ד"ר יהושע סיכמה כי מדובר בצעירה שומרת חוק ומועילה לחברה, בעלת בסיס חיובי וללא עבר פלילי או ביטחוני, שפעלה מתוך קלות דעת ולא מתוך על מניע אידאולוגי, והיא מביעה צער וחרטה על כך. חווית המעצר והשלכותיו על חייה (בשנתיים האחרונות מאז המעשה), הטביעו את חותמם על הנאשמת וניכר שהיא מבינה את חומרת המעשה ומצרה עליו, ואין בה שום רצון לעשות דבר דומה בעתיד.
44. ד"ר יהושע סבורה כי ענישה מחמירה עלולה לפגוע בתהליך החיובי שהנאשמת עברה כאזרחית צעירה ושאפתנית. לטעמה, יש מקום, ואף רצוי, לשאוג לשימור הגורמים החיוביים

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

בחייה של הנאשמת, שמהווים בסיס חיובי להתפתחותה ומסייעים לה להמשיך להתנהל כאזרחית שומרת חוק כגון היכולת שלה ללמוד ולעבוד.

ד. טיעוני הצדדים והראיות לעונש

45. המאשימה מפנה לערכים המוגנים בהם פגעה הנאשמת במעשיה – ערכים הנוגעים לשלום הציבור וביטחונו, שמירה על הסדר החברתי, מניעת מעשי טרור ומניעת הזדהות עם ארגוני טרור. המאשימה מציינת כי ההגנה על הערכים החברתיים האלו היא חיונית תמיד אבל ביתר שאת במציאות בה נמצאת מדינת ישראל, ובייחוד במועד הפרסום עצמו – זמן קצר לאחר תחילת מלחמת "חרבות ברזל".
46. המאשימה מדגישה שמדובר בפרסום שנעשה 10 ימים בלבד לאחר האירועים הנוראיים שהתרחשו ב-7.10.23, כאשר מדינת ישראל עוד סופרת את מתיה ואת חטופיה, כשהיא מצויה במלחמה קשה במספר חזיתות וכשממדי האסון הנורא כבר היו ידועים לציבור. במצב דברים זה, המאשימה סבורה כי אין מדובר בהזדהות רגילה עם ארגון טרור וכיעיתוי הפרסום מהווה נסיבה משמעותית לחומרה.
47. המאשימה מתייחסת לפלטפורמה בה פורסם הסרטון (סטטוס באפליקציית ווטסאפ) וטוענת כי מדובר בפלטפורמה לא משמעותית ופוטנציאל החשיפה היה לכ-400 אנשים בלבד. עם זאת, המאשימה טוענת כי המעשים עצמם, שמשקפים את הלך הרוח בו הנאשמת הייתה מצויה, ראויים לכל גנאי ומצדיקים ענישה משמעותית.
48. המאשימה מפנה להליכים המשקפים לטעמה את מדיניות הענישה הנהוגה בתיקים מסוד זה: ת"פ (כפ"ס) 20248-11-23 **מדינת ישראל נ' בראנסי** (18.4.24) (להלן: "**עניין בראנסי**"); ת"פ (נצרת) 57064-11-23 **מדינת ישראל נ' דראושה** (8.10.24) (להלן: "**עניין דראושה**"); ת"פ (חי') 36839-10-23 **מדינת ישראל נ' דיאב** (5.2.24) (להלן: "**עניין דיאב**"); ת"פ (חי') 1335-11-23 **מדינת ישראל נ' בדראן** (5.2.24) (להלן: "**עניין בדראן**"); ת"פ (ב"ש) 1390-11-23 **מדינת ישראל נ' אבו רקייק** (9.9.24) (להלן: "**עניין אבו רקייק**"); ת"פ (כפ"ס) 57295-11-23 **מדינת ישראל נ' אבו חדיג'ה** (30.10.25) (להלן: "**עניין אבו חדיג'ה**"); ת"פ (חי') 42401-10-23 **מדינת ישראל נ' קאדורה** (27.11.25) (להלן: "**עניין קאדורה**").
49. המאשימה מדגישה כי מדיניות הענישה העולה מההליכים אליהם הפנתה היא גבוהה יותר מהענישה לה היא עותרת בהליך דנן. זאת, בהתאם למתווה הסדר הטיעון שכלל מלכתחילה עמדה מתונה.
50. לאור האמור, המאשימה טוענת כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין 6 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בצד ענישה נלווית.
51. באשר למיקומה של הנאשמת בתוך מתחם הענישה, המאשימה מתייחסת לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה ומפנה לכך שמדובר בנאשמת צעירה, נעדרת עבר פלילי אשר בחרה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

- להודות ולקחת אחריות על מעשיה. יחד עם האמור, המאשימה מפנה לכך שהודאת הנאשמת ניתנה לאחר סיום פרשת התביעה, ההגנה והסיכומים, מספר ימים לפני שאמורה הייתה להינתן הכרעת הדין.
52. עוד מתייחסת המאשימה לכך שהיבטים ראייתיים הובילו את הצדדים להסדר עונשי מקל, לכך שהנאשמת חוותה חוויית מעצר לא פשוטה ולכך שבאחת החקירות שנערכו לה במשטרה, נאמרו לה אמירות שלא היו צריכות להיאמר.
53. המאשימה מתייחסת לתסקיר שירות המבחן וטוענת כי המלצת שירות המבחן לעונש בדמות של"צ מהווה, הלכה למעשה, חריגה ממתחמי הענישה הנוהגת. זאת, כאשר הן בתסקיר שירות המבחן והן בחוות הדעת הקרימינולוגית, לא צוינו נימוקים המצדיקים חריגה שכזו.
54. כך גם, ביחס להמלצת שירות המבחן בדבר ביטול הרשעת הנאשמת, המאשימה טוענת כי עניינה של הנאשמת לא עומד בשני התנאים שנקבעו בע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** (21.8.97) (להלן: "**הלכת כתב**"). לשיטת המאשימה, חומרת העבירה בה הורשעה הנאשמת ונסיבות ביצוע העבירה – אינן מאפשרות את ביטול ההרשעה. על כך, מוסיפה המאשימה ומציינת כי הנאשמת לא הצביעה ולא הוכיחה, בצורה הנדרשת, נזק קונקרטי שייגרם לה כתוצאה מההרשעה.
55. לאור כל האמור, המאשימה עותרת להותרת הרשעת הנאשמת על כנה ולכך שיושטו עליה 6 חודשי מאסר בפועל אשר ירוצו בדרך של עבודות שירות, מאסר משמעותי על תנאי וקנס בהתאם לשיקול דעת בית המשפט.
56. הנאשמת מצדה טוענת כי מדובר ב"עבירה עונתית" או ב"עבירה תקופתית" שיש לה יותר היבטים פוליטיים מאשר חברתיים. לטענתה, התיק לא היה מוגש לבית המשפט אלמלא המלחמה הנוראית והקשה שעברה מדינת ישראל.
57. הנאשמת מתייחסת לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה וטוענת כי לא מדובר בפרסום קשה ומסית שההזדהות הנלמדת ממנו היא ברף הגבוה. לטענתה, רף ההזדהות בנסיבות העניין הוא ברף נמוך ביותר. בהקשר זה, הנאשמת טוענת כי הפרסום אינו כולל מלל שתומך באותו ארגון טרור, ולמעשה "צריך להבין בין השורות" כי מדובר בהבעת חיבה בצורה יותר סרקסטית מאשר מלל או כיתוב.
58. לטענת הנאשמת, מאחורי הפרסום לא הייתה כוונת מכוון או רצון עמוק יותר להפיץ הזדהות עם ארגון טרור כזה או אחר, אלא שמדובר במעשה ילדותי.
59. הנאשמת מפנה לכך שאין שום הוכחה שאדם כלשהו ראה את הפרסום ובכל מקרה, לטענתה, אין לה שום השפעה על איש או אדם, היא לא דמות ציבורית אלא אנונימית לחלוטין, כך שהדברים שלה משפיעים, לכל היותר, על עצמה ולא על אף אחד אחר.
60. לשיטת הנאשמת, פוטנציאל ההתרחבות של הפרסום היה אפסי ומדובר בכמות מאוד מצומצמת של אנשי קשר שהיו שמורים בטלפון הנייד שלה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

61. עוד מפנה הנאשמת לכך שמדובר בפרסום מוגבל בזמן, בעל "מנגנון השמדה עצמית" בתוך 24 שעות.
62. הנאשמת טוענת כי בבחינת מדיניות הענישה הנהוגה, יש לבחון לא רק פסיקה מתקופת מלחמת "חרבות ברזל", אלא מאז שחוקק החוק ועד היום.
63. באופן דומה, הנאשמת מציינת כי כיום אנו מצויים לאחר מלחמת "חרבות ברזל" אשר הסתיימה בהפסקת אש, וטוענת כי לא ייתכן שמתחם העונש ההולם בתקופה שלאחר המלחמה יהא זהה למתחם העונש ההולם בתקופת המלחמה.
64. הנאשמת סבורה כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין צריך לנוע בין מאסר על תנאי לבין 6 חודשי עבודות שירות.
65. לטענת הנאשמת, יש למקמה בתחתית מתחם העונש ההולם. זאת, נוכח הודאתה, נוכח ההשפלה שעברה בחקירתה, נוכח מעצרה ונוכח תסקיר שירות המבחן שהינו תסקיר חובה והאמור בו אינו משתמע לשתי פנים.
66. כמו כן, הנאשמת מפנה לחוות הדעת הקרימינולוגית שנערכה על ידי ד"ר יהושע.
67. הנאשמת מציינת לכך שהיא בחורה צעירה ונורמטיבית העובדת כיום בסוכנות ביטוח, בעלת דיפלומה מקצועית של "מדיקל אקדמיה לרפואה משלימה" לפיה עמדה בכל דרישות ההתמחות במגמת עיסוי משולב מורכב בדרגת מוסמך (מ/9), כך שלטענתה הפוטנציאל הלימודי גבוה וקיים.
68. הנאשמת עותרת לביטול הרשעתה ומפנה גם בהקשר זה להיותה צעירה. לשיטתה, מדובר בעבירה קלה ביותר מבחינת הנסיבות והיא עשתה כל אשר הייתה יכולה על מנת להבהיר ולהראות שמדובר במי שאיננה אוחזת בדעות פוליטיות וחברתיות שיש בהן כדי ליישם את התזה של הזדהות עם ארגון טרור. עוד לעניין ביטול ההרשעה, הנאשמת מפנה לת"פ (מחוזי ב"ש) 40492-12-14 **מדינת ישראל נ' אבו קוש** (8.9.15) (להלן: "**עניין אבו קוש**") ולע"פ 7125/15 **מדינת ישראל נ' פלוני** (20.12.16) (להלן: "**עניין פלוני**").
69. הנאשמת, בדבריה האחרונים לעונש, אמרה:
- "אחרי כל כך הרבה זמן שמתנהל התיק הזה למדתי הרבה דברים. אני יודעת שזה טעות ולא אחזור עליה. למדתי ממה שעשיתי ובטח שלא אחזור על העבירה. אני לא רוצה לשחזר את מה שקרה לי. אני לא מדברת עם אף אחד על מה שעברתי. אני מפחדת שאנשים ידעו על מה שעברתי. לא מתאים לי להיות במצב כזה, אני בחורה עם שכל, חושבת ויש לי עתיד. יש לי הרבה אנשים שאוהבים אותי, גם ערבים וגם יהודים. הם חברים שלי, אני כל כך מפחדת שיידעו מה עשיתי ויחשבו דברים רעים עלי כי אני לא כזאת. עברתי חוויה כזאת שהלכתי לראיון בתור מנהלת תחנת דלק. ידעו מהסיפור לאחר שחיפשו אותי בגוגל. הייתי בהלם. אני מפורסמת עכשיו בגוגל. בגלל זה פסלו אותי מעבודה. זה מפחיד אותי כל פעם שאני הולכת לראיונות עבודה בחברות יהודיות. אני מפחדת שיחפשו אותי ויידעו. זה קשה המצב הזה. מספיק מה שעברתי. אני לא מוכנה שיהיה אחוז אחד ממאה שאחזור על מה שעברתי. מה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

שעברתי לא היה קל. עד היום אני זוכרת את זה. נתנו לי הרגשה שאני אשמה בכל מקרה. העובדת במשרד של עורך הדין שלי נתנה לי ביטחון עצמי שאף אחד לא יגיד לי שאני אשמה רק בית המשפט. אני מצטערת ומתנצלת, לא יודעת בפני מי בדיוק אבל זה מה שאני יכולה להגיד בינתיים. אני מבקשת להתחשב בי ולקבל את כל מה שאמר עורך הדין שלי".

70. לאור כל האמור, הנאשמת סבורה שמקומה אינו במאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות. באשר לקנס, הנאשמת טוענת כי היא מפרנסת את עצמה ובנסיבות הכלליות ולאור העובדה שאין מדובר בעבירה כלכלית, מבקשת שבית המשפט לא ישית עליה קנס.

71. יוער כי במסגרת הטיעונים לעונש, הנאשמת התייחסה להתכתבות אליה הפניתי בהחלטת מיום 30.3.25 וביקשה כי בית המשפט לא ייחס לשיחה זו שום משקל או חשיבות במסגרת מתן גזר הדין. זאת, תוך שהיא שבה וטענה כי היא לא נחקרה לגביה ולא ניתנה לה האפשרות ליתן הסבר.

ה. דיון

72. אינני מקבל טענת ב"כ הנאשמת כי מאחר ובין הצדדים נרקם הסדר טיעון על דרך הטווחים בית המשפט משוחרר מלקבוע מתחמים כיוון שהמתחם נקבע על ידי הצדדים, וכי בית המשפט יכול לסטות מהאמור אך זה יהא בגדר אי קבלת הסדר (עמ' 18 ש' 27).

73. על בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם באופן עצמאי ונפרד מהסכמות הצדדים, כדי שיוכל להעריך את סבירות ההסדר ואת האיזון בין טובת ההנאה לנאשמת לבין האינטרס הציבורי (ראו ע"פ 512/13 פלוני נ' מדינת ישראל (4.12.13); ע"פ 3856/13 גוני נ' מדינת ישראל (3.2.2014); ע"פ 1548/18 גיא נ' מדינת ישראל (28.11.21); ע"פ 6197/20 מדינת ישראל נ' פארוק גולאני (28.11.21)).

74. בהינתן האמור, לשם בחינת העונש המתאים לנאשמת, יש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצעה הנאשמת ולגזור את דינה בתוך מתחם העונש ההולם או בחריגה ממנו כפי שיפורט להלן.

מתחם העונש ההולם

75. הערכים המוגנים בעבירת הזדהות עם ארגון טרור אותה ביצעה הנאשמת הם שמירה על שלום הציבור וביטחון, הגנה על שלמות הגוף וקדושת החיים.

האיסור נובע מהחשש הממשי כי גילויי אהדה והזדהות יתפתחו לכדי מעשי אלימות וטרור בפועל, המהווים סכנה פיזית וקיומית לפרט ולחברה, כאשר הזדהות עם ארגון טרור מחזקת את מעמדו של הארגון, מסייעת לגיוס פעילים חדשים ומעניקה "רוח גבית" מוראלית להמשך פעילותו. הערך המוגן הוא מניעת היכולת של הארגון להסתייע במעטפת אזרחית או ציבורית המאפשרת את צמיחתו והתעצמותו. מעבר לסכנה הפיזית, עבירות אלו פוגעות בסדר הציבורי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

ובלכידות חברתית. גילויי הזדהות עם טרור, במיוחד בעתות מלחמה, עלולים להגביר מתח ושנאה בין קבוצות שונות באוכלוסייה ולערער את יסודות שלטון החוק.

נסיבות ביצוע העבירה

76. לקולא, אני מקבל טענות ב"כ הנאשמת כי מדובר בפרסום אחד, באפליקציית הווטסאפ, במסגרת "סטטוס" אשר מתפוגג לאחר 24 שעות מרגע הפרסום, אשר היה חשוף לציבור מצומצם יחסית, כ-400 אנשי קשר השמורים במכשיר הטלפון של הנאשמת ולא לתפוצה נרחבת כמו בפלטפורמות אחרות כגון פייסבוק או אינסטגרם (עמ' 19, ש' 20).

77. בנוסף, אני מקבל טענת ב"כ הנאשמת כי לא הוכח שהנאשמת היא דמות ציבורית משפיעה (עמ' 19, ש' 11) ואילו היה מדובר בדמות שכזו היה באמור משום נסיבה לחומרה.

78. אינני מקבל הטענה כי פוטנציאל ההתרחבות של הסטטוס היה אפסי (עמ' 19, ש' 20) וכי אין הוכחה שמישהו ראה את הסטטוס (עמ' 18, ש' 32). זאת, לאחר שבמהלך דיון ההוכחות שהתנהל הוברר כי החקירה נגד הנאשמת החלה בהגשת תלונה על ידי אדם שהסטטוס שפרסמה הנאשמת הגיע אליו במועד הפרסום, 17.10.23. הודעת התלונה, אליה צורף הסטטוס, הוגשו בהסכמה וסומנו (ת/10), תוך ויתור על העדתו של המתלונן, באופן העומד בסתירה לטענות הנ"ל.

79. אינני מקבל טענת ב"כ הנאשמת כי מדובר בפרסום שיש בו הבעת חיבה בצורה יותר סרקסטית והיה צורך להבין בין השורות (עמ' 19, ש' 3), הטענה כי הנאשמת כתבה או אמרה את הדברים מבלי שהייתה מאחורי הדברים כוונת מכוון או רצון עמוק יותר להפיץ הזדהות עם ארגון טרור כזה, וכי מדובר יותר במעשה ילדותי מאשר מעשה שבא עם תכנון, מחשבה, הבנה ורצון להשפיע (עמ' 20 ש' 15) או כי הנאשמת כתבה את הדברים בילדותיות, בסרקזם, ללא כוונת מכוון (עמ' 20 ש' 23).

טענות אלה עומדות בניגוד להודאה כי הנאשמת ביצעה עבירה של הזדהות עם ארגון טרור על יסוד צפייה בפרסום עצמו, כאשר לטעמי, אכן אין מדובר בדברי הזדהות ברף עליון, אך ודאי שאין מדובר ב"הבעת חיבה סרקסטית" או בצורך להבין בין השורות.

כפי שציינתי לעיל, טרם מתן הכרעת דין על יסוד הודיית הנאשמת, **וידאתי איתה היטב כי הפרסום נעשה במטרה להזדהות עם ארגון הטרור והנאשמת אישרה זאת.**

80. אני מקבל טענת ב"כ הנאשמת כי בעבירות מסוג זה שיקולי הגשת כתבי אישום, וממילא גם שיקולי ענישה משהוגש כתב אישום, משתנים בחלוף העתים (עמ' 18 ש' 14). לטעמי, העובדה שהנאשמת ביצעה עבירה של הזדהות עם ארגון הטרור הרצחני חמאס, 10 ימים לאחר שפתח במלחמה קשה, אנשיו ביצעו טבח מחריד של ילדים, נשים, גברים, חיילים וחיילות, וחטפו מאות אזרחים וחיילים לרצועת עזה, היא נסיבה משמעותית לחומרה. ראה בעניין זה, למשל, ת"פ (מחוזי חי') 59934-02-24 **מדינת ישראל נ' טארק דעור** (03.03.2025) וכן **עניין בראנסי**.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

81. כמפורט לעיל, מקובלת עליי טענת ב"כ הנאשמת כי האינטרס המקורי שעומד מאחורי האיסור בעבירות הללו של הזדהות עם ארגון טרור והסתה היא העובדה שהמחוקק רצה להוקיע מהחברה את ההזדהות הזו בכדי שלא ייווצר גל הזדהות ציבורי שיביא לכך שהמדינה תצטרך להתמודד עם ארגון טרור בתוכה, בטח ובטח בזמן מלחמה (עמ' 20 ש' 2), אך אינני מקבל הטענה כי מאחר והמלחמה שככה, יש לקבוע מתחם ענישה מקל יותר מזה שהיה נקבע אילו נגזר דינה של הנאשמת בזמן מלחמה (עמ' 20 ש' 5).
לעיתוי הפרסומים ישנה משמעות גדולה, כאשר המצב הביטחוני במדינה והמלחמה שהתחוללה הגבירו את השפעתו של הפרסום על מי שנחשף לו ואת הסיכון כי הדברים יפלו על אוזן קשבת ויביאו למעשי טרור נוספים בתוך גבולות המדינה.
ראה לעניין זה עמ"ת (מחוזי מרכז) 9932-11-23 חאג' יחיא נ' מדינת ישראל (20.11.23):

"ימי מלחמה אינם ימים רגילים. מדובר בימים בהם למילים כוח משלהן לעודד ולדרבן אנשים לנקוט באלימות, או להעיר מרבצם תאים רדומים התומכים בטרור בכלל ובארגון החמאס בפרט, הן בתוככי המדינה והן מחוצה לה".

קבלת טענה כי לאור הטבה במצב הביטחוני יש להקל עם הנאשמת משמעה כי לא יינתן משקל לסיכון שגרם המעשה בזמן אמת מחד גיסא, ויש בו לעודד נאשמים לנהל הליכי סרק כדי לזכות בהקלה בחלופי הזמן ושינוי במצב מאידך גיסא. זאת אין לקבל.

ענישה נוהגת

82. ב"כ המאשימה הפנה לפסקי הדין הבאים:

בעניין בראנסי, הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **הסתה לטרור וגילוי הזדהות עם ארגון טרור**. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 12.10.23, הנאשם פרסם בחשבון ה-Facebook שלו, לו מקושרים 489 חברים, סרטון בו נראה מטיף איסלאמי פלסטיני מוכר, שנולד וגדל בעזה, והעוין בהטפותיו ופרסומיו את ישראל, מטיף בלהט ובזעם פוסט בליווי כתוביות מתחלפות של הדברים הנאמרים, בליווי סמלונים שונים לרבות סמלוני ניצחון, לבבות, טיל ודגלי פלסטין.

בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין **6 לבין 15 חודשי מאסר**, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, שהודה בהזדמנות הראשונה והוחזק במעצר כ"עציר בטחוני" במשך למעלה מחמישה חודשים, נגזרו העונשים הבאים: **9 חודשי מאסר בפועל**, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, שלא יעבור כל עבירה בניגוד לחוק המאבק בטרור, קנס בסך 5,000 ₪. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

בעניין דראושה, הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירה של **גילוי הזדהות עם ארגון טרור**. בהתאם לעובדות כתב האישום, ביום 07.10.2023 בסמוך לשעה 11:00, הנאשמת פרסמה

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

בחשבונה באינסטגרם 'סטורי' ובו מופיעים התמונות והמשפטים הבאים: תמונות בשחור לבן בה נראים אנשים הנחזים להיות פלסטינים מהגרים צועדים בשביל ומעליה סמלון של דגל פלסטין, ולצידה תמונה המתעדת צעירים הבורחים ממתקפת הטרור במסיבת הטבע ליד קיבוץ רעים. מעל שתי תמונות אלה הופיע כיתוב בערבית שתרגומו: "הבטחה זו של אלוהים היא אמת. נותן הזדמנות ולא שוכח" ומעליו סמלון של כפות ידיים צמודות זו לזו, וכן כיתוב בערבית שתרגומו: "על האדמה הזאת יש מה ששווה לחיות בשבילו, על האדמה הזו יש את הגברת של האדמה, אם ההתחלות ואם הסוף, שמה היה פלסטין ועכשיו נקראת פלסטין. גברתי מגיע לי, כי את דברתי, מגיע לי לחיות". מעל התמונות והכיתובים הנ"ל הופיעה תמונה ובה זיקוקים לצד דגל פלסטין ומעל התמונה כיתוב בערבית שתרגומו: "אלוהים לא יעלים את שמחות פלסטין" ולצידו סמלון של דגל של פלסטין ושני סמלונים של לב אדום. המאשימה הגבילה את עצמה, במסגרת הסדר הטיעון, ל-6 חודשי מאסר בפועל וענישה נלווית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין **5 חודשים לבין 15 חודשי מאסר בפועל** בצירוף ענישה נלווית. על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי אשר הביעה חרטה והורחקה מהלימודים במכללה בה למדה, נגזרו העונשים הבאים: **6 חודשי מאסר בפועל**, 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים מיום שחרורה שלא תעבור עבירה לפי חוק המאבק בטרור וקנס בסך 5,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט התקבל (בהסכמת הצדדים שבאה בעקבות המלצת בית המשפט) ועונש המאסר בפועל קוצר לתקופה בת 5 חודשים (ראו עפ"י (מחוזי נוף הגליל) 43896-11-24 **דראושה נ' מדינת ישראל** (14.1.25)).

בעניין דיאב, הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **הזדהות עם מעשה טרור והסתה לטרור**. על פי עובדות כתב האישום, במועד הרלוונטי לכתב האישום, הנאשם החזיק וניהל ברשת החברתית "Facebook", חשבון ובו כ-7,900 עוקבים, וכן חשבון תחת השם "חדשות חיפה" (בשפה הערבית) ובו 547 חברים ו-461 עוקבים. כלל פרסומי הנאשם בחשבונות הפייסבוק פרסמו כפרסומים ציבוריים, הניתנים לצפייה על ידי כלל משתמשי פייסבוק. הנאשם, כמנהל חשבונות הפייסבוק, שלט בכל התכנים שפורסמו בו. בתאריך 7.10.23, בשעות הבוקר, ולאחר שהחלו האירועים המתוארים בחלק הכללי של כתב האישום, פרסום הנאשם בחשבון הפייסבוק פרסום ובו הזדהות עם ארגון הטרור חמאס, וכן דברי שבח, אהדה ועידוד למעשי טרור, תמיכה בו והזדהות עמו. הפרסום זה זכה ל-4 סימני חיבוב. הנאשם תייג בפרסום המסית את חשבון הפייסבוק הנוסף, מתוך מטרה כי יפרסם גם בחשבון זה, אך הפרסום לא עלה בו. כיום לאחר מועד הפרסום, מחק הנאשם את הפרסום המסית. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם בנסיבות העניין נע בין **7 לבין 15 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, אב לשני קטינים ומפרנס עיקרי, אשר נטל אחריות על מעשיו והביע חרטה וחסך בזמן שיפוטי, אשר לחובתו 3 הרשעות קודמות בתחום ההונאה והרכוש, נגזרו העונשים הבאים: **8 חודשי מאסר בפועל**, 7 חודשי מאסר על תנאי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק המאבק בטרור, קנס בסך 3,000 ₪. ערעור שהוגש לבית המשפט המחוזי נמחק לבקשת הנאשם (ראו עפ"ג (מחוזי חי') 45815-03-24 דיאב נ' מדינת ישראל (7.4.24)).

בעניין בדראן, הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **הסתה לטרור ועבירה של גילוי הזדהות עם ארגון טרור**. בהתאם לעובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום החזיק הנאשם וניהל ברשת החברתית "Facebook" חשבון ולו 3,255 חברים. כל פרסומי הנאשם בחשבון פורסמו כפרסומים ציבוריים, הניתנים לצפייה על ידי כלל משתמשי פייסבוק. הנאשם, כמנהל החשבון, שלט בכל התכנים שפורסמו בו ובתגובות להם. בתאריך 21.10.23 או בסמוך לו פרסם הנאשם בחשבון מספר "סטורי" הכוללים סרטונים ותמונות, שבהם קריאה ישירה לביצוע מעשה טרור, דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה טרור, תמיכה בו והזדהות עמו, וכי דברי שבח, אהדה, תמיכה והזדהות עם ארגון הטרור חמאס. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין **9 לבין 18 חודשי מאסר בפועל**, לצד ענישה נלווית. על הנאשם, צעיר נעדר עבר פלילי, שתפקודו אובחן בתחום הגבולי, הושתו העונשים הבאים: **9 חודשי מאסר בפועל**, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור עבירה לפי חוק המאבק בטרור וקנס בסך 3,000 ₪. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

בעניין אבו רקייק, הנאשם הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון מלא, בעבירה של **גילוי הזדהות עם ארגון טרור**. על פי עובדות כתב האישום, עת מדינת ישראל מצויה במלחמה שנכפתה עליה ביום 07.10.2023, הנאשם פרסם בחשבון האינסטגרם שלו דברי שבח, אהדה, תמיכה והזדהות עם ארגון חמאס בכך שפרסם "סטורי" בשפה הערבית בו יכלו לצפות כל עוקבי חשבון האינסטגרם שלו. המדובר ב-7 פרסומים כולם ביום 07.10.2023, חלק מהם כוללים תמונות ממעשי הזוועה ההמוניים שביצעו פעילי הטרור ביום 07.10.2023. עוד על פי כתב האישום, הנאשם מחק את כל הפרסומים תוך חצי שעה מזמן פרסומם. **בית המשפט קיבל את הסדר הטיעון וגזר על הנאשם את העונשים הבאים: 9 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות**, 7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור את העבירה בה הורשע וקנס בסך 10,000 ₪.

בעניין אבו חדיגה, הנאשם הורשע, על פי הודאתו, בעבירות של **הסתה לטרור וגילוי הזדהות עם ארגון טרור**. בהתאם לעובדות כתב האישום, לאחר פרוץ אירועי הטבח והטרור בבוקר ה-7.10.23, בשעה 12:40, ובזמן שאירועי הטבח והזוועה ההמוניים ממשיכים להתקיים, פרסם הנאשם דברי שבח, אהדה ועידוד למעשה טרור, תמיכה והזדהות עימו, בכך שפרסם סטורי הכולל סרטון בו נראה מטיף איסלאמי פלסטיני מוכר, שנולד וגדל בעזה, והעוין בהטפותיו

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

ופרסומיו את ישראל, מטיף בלהט בערבית. הסטורי הנ"ל, שהינו פרסום זמני למשך 24 שעות, הועלה על ידי הנאשם לחשבון האינסטגרם שלו, אליו היו מקושרים 750 עוקבים. במסגרת הסדר הטיעון, הסכימו הצדדים ש"הפרסום נשוא כתב האישום הוסר מהרשת לאחר מספר שעות, על ידי הנאשם, ומיוזמתו". בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין 6 לבין 15 חודשי מאסר, לצד רכיבי ענישה נלווים. על הנאשם, צעיר אשר שהה במעצר מאחורי סורג ובריח למשך חודשיים וחצי, סטודנט למדעי המחשב שלימודיו הופסקו, אשר הודה בהזדמנות הראשונה, הוגשו בעניינו שני תסקירים חיוביים והוא שולב בהליך טיפולי, נגזרו העונשים הבאים: 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שירות, 10 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים שלא יעבור עבירה בניגוד לחוק המאבק בטרור וקנס בסך 5,000 ₪. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

בעניין קאדורה, הנאשמת הורשעה, על פי הודאתה, בעבירה של הסתה לטרור. בהתאם לעובדות כתב האישום, בתקופה הרלוונטית לכתב האישום החזיקה הנאשמת טלפון סלולרי ועליו מותקן, בין היתר, היישומון "whatsapp". במועד הרלוונטי לכתב האישום כללה רשימת אנשי הקשר השמורים בטלפון 1,601 אנשי קשר. בתאריך 7.10.23, בשעות הצהריים, העלתה בסטאטוס הוואטסאפ פרסום עם הכיתוב "בוקר של גאווה שלא יישכת, 7.10.23, אלוהים שמור הצלחות אלוהים תשמור" ומתחתיו הכיתוב "אלוהים תשמור" ולידו סמליל של יד המסמנת צורת V. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם, בנסיבות העניין, נע בין 6 לבין 15 חודשי מאסר בפועל, בצירוף ענישה נלווית. על הנאשמת, נעדרת עבר פלילי אשר הודתה בכתב אישום מתוקן וחסכה זמן שיפוטי, אמא לפעוט בן שנה ו-3 חודשים אשר שהתה במעצר כ"עצורה ביטחונית" במשך 3 חודשים, נגזרו העונשים הבאים: 9 חודשי מאסר שירוצו בדרך של עבודות שירות, 6 חודשי מאסר מותנה למשך 3 שנים שלא תעבור עבירה לפי חוק המאבק בטרור וקנס בסך 3,000 ₪. לא הוגש ערעור על גזר הדין.

83. הנאשמת לא הפנתה לענישה נוהגת במסגרת המתחם לו עתרה, אלא הציגה פסיקה לתמיכה בטענתה לאי הרשעה, כפי שיפורט להלן.

84. לאחר שבחנתי את הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, מידת הפגיעה בערכים אלה, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם נע בין 4 חודשי מאסר, שיכול וירוצו בעבודות שירות, לבין 10 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בצד מאסר מותנה וקנס.

אי הרשעה – המסגרת הנורמטיבית:

85. החוק מאפשר לבית המשפט להימנע מהרשעה או לבטלה, הגם שנקבע כי הנאשם עבר עבירה, וזאת תוך האפשרות לחייבו בביצוע שירות לציבור, בהטלת צו מבחן או חיוב במתן התחייבות להימנע מעבירה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

86. החוק אינו קובע את התנאים להימנעות מהרשעה או ביטולה, ולכן שאלה זו מסורה לשיקול דעתו הרחב של בית המשפט.
87. ההלכה בעניין זה נפסקה ב**הלכת כתב** בה נקבע כי הימנעות מהרשעה אפשרית בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם; שנית, סוג העבירה מאפשר לוותר, בנסיבות המקרה המסוים, על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים. מכאן, מהותה של העבירה, הצורך בהרתעת הרבים, בעבירות שקורבן אינו הפרט אלא הציבור כולו - אף הוקעת מעשי העבירה, בצירוף מדיניות ענישה אחידה ככל האפשר על יסוד שיקולים אלה - כל אלה משמשים כגורמים העלולים לגבור אף על שיקומו של הנאשם.
88. נקבע ב**הלכת כתב** כי סיום ההליך ללא הרשעה הינו חריג לכלל, שכן משהוכח ביצועה של עבירה יש להרשיע את הנאשם וראוי להטיל אמצעי זה רק במקרים יוצאי דופן, שבהם אין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה.
89. בפסיקה מאוחרת נקבע כי מקום שהוכחה אשמתו של אדם בפלילים - יש להרשיעו בדין. כלל זה מעוגן בסעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי, הקובע כי "בתום בירור האשמה יחליט בית המשפט [...] על זיכוי הנאשם או, אם מצא אותו אשם, על הרשעתו". הרשעתו של מי שעבר עבירה פלילית היא חוליה טבעית הנגזרת מהוכחת האשמה הפלילית, היא "ממשת את תכלית ההליך הפלילי, ומשלימה את שלביו השונים; היא מגשימה את ערך השוויון בין נאשמים בהליך הפלילי, ומונעת הפליה בדרך החלתו" (ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת ישראל** (31.12.07)).
90. בפסק דין זה חזר בית המשפט העליון על הקביעה כי "באשר לנאשמים בגירים, במאזן השיקולים האמור, גובר בדרך כלל השיקול הציבורי, ורק נסיבות מיוחדות, חריגות ויוצאות דופן ביותר, תצדקנה סטייה מחובת מיצוי הדין בדרך של הרשעת העבריין, וזאת, לרוב, כאשר עלול להיווצר יחס בלתי סביר בין הנזק הצפוי מהרשעה בדין לבין חומרתה של העבירה והנזק הצפוי לעבריין מההרשעה" (ע"פ 2669/00 **מדינת ישראל נ' פלוני** (2000)).
91. עוד נקבע כי ההרשעה נועדה "להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה, שגמול עונשי בצידו. חברה המבקשת להפעיל את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת, תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית הפוטרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית, אף שאחריותם הפלילית הוכחה. שהרי ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית הנורמטיבית הנדרשת" (ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (4.9.2007)).

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

מן הכלל אל הפרט

92. עיון בנסיבות ביצוע העבירה ובנסיבותיה של הנאשמת מלמד כי היא אינה עומדת באף אחד מהתנאים שנקבעו בפסיקה ואשר מצדיקים את המהלך החריג עד מאד של הימנעות מהרשעה.
93. ראשית, המעשה אותו עשתה הנאשמת והעבירה בה הורשעה - הזדהות עם ארגון טרור במהלך מלחמה - אינה מסוג העבירות שבהן ניתן לוותר על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים, בהתחשב בחומרת המעשה, הצורך בהוקעתו ומדיניות ענישה אחידה.
94. פסיקה עניפה של בתי משפט שונים, לרבות בית המשפט העליון הנכבד, קבעה כי בעבירות ממניע אידאולוגי, גובר האינטרס הציבורי על פני נסיבותיו האישיות של הנאשם. ראה בעניין זה ע"פ 4907/23 **מדינת ישראל נ' פלוני** (27.12.2023); ת"פ (מחוזי-י-ס) 68073-12-21 **מדינת ישראל נ' עג'אלין** (31.01.2023); ע"פ 3245/23 **מדינת ישראל נ' מאדי** (01.10.2023).
95. הדברים אמורים ביתר שאת מקום בו קבעתי כי מתחם הענישה ההולם מתחיל בעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות.
96. שנית, לא הוכח כי הרשעה תפגע פגיעה חמורה בשיקומה של הנאשמת.
97. אינני מקבל טענת ב"כ הנאשמת כי בית המשפט צריך לנמק באופן ברור וחד משמעי מדוע הוא סוטה מהמלצות התסקיר (עמ' 21 ש' 11), וכפי שנקבע בע"פ 750/24 **פלוני נ' מדינת ישראל** (20.3.25):
- "כידוע, המלצת שירות המבחן – כבודה במקומה מונח. אך עדיין, המלצה היא; אין בה כדי לחייב את בית המשפט (ראו, למשל: ע"פ 1222/22 **מדינת ישראל נ' נאצר**, פסקה 14 (23.6.2022)). להבדיל משירות המבחן, אשר שקוע 'ראשו ורובו' בשאלת השיקום, בתי המשפט נדרשים לאזן בין כלל תכליות הענישה, תוך מתן דגש לעיקרון אשר נועד 'לנחותם הדרך' (על-פי שמות יג, כא): "קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם ובין סוג ומידת העונש המוטל עליו" (סעיף 40 לחוק העונשין, התשל"ז-1977).
98. אציין, בכל הכבוד לשירות המבחן, כי התסקיר שהוגש בעניינה של הנאשמת דל ביותר, היקפו פחות משניים וחצי עמודים וההתייחסות לנושא אי ההרשעה מסתכמת בפסקה הבאה:
- באשר לשאלת הרשעתה בדין, מהמסמכים שסוודוס הציגה בפנינו אודות לימודיה, עולה כי הרשעתה בדין עלולה לחסום עבורה אפשרויות של התקדמות מקצועית עתידית, על כן אנו ממליצים לשקול בחיוב ביטול הרשעתה בדין בנוסף לחטלת צו שלי"צ בהיקף 200 שעות כמתואר לעיל לצד התחייבות כספית.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

99. אין בתסקיר פירוט מהם אותם מסמכים אודות לימודיה אשר שכנעו את שירות המבחן כי הרשעתה בדין עלולה לחסום אפשרויות של התקדמות מקצועית עתידית או נימוק בדבר הקשר בין הרשעה לבין אותה הפגיעה באותה התקדמות מקצועית עלומה שלא פורטה בתסקיר.
100. ההתייחסות היחידה בתסקיר להשכלה שרכשה הנאשמת היא קיומה של תעודת בגרות מלאה וקורסים שונים בתחום הרפואה המשלימה ממכללת מדיקל באום אל פאחם. במהלך הטיעונים לעונש הוצג בהקשר זה מסמך נ/9 – תעודת עיסוי משולב מורכב דרגת מוסמך.
101. לא מצאתי כי יש באמור משום הוכחה לכך שהרשעת הנאשמת תפגע בשיקומה כנדרש בפסיקה.
102. קושי נוסף בהמלצה להימנע מאי הרשעה מצוי בכך שזו ניתנה על אף שהנאשמת כלל לא לקחה אחריות על מעשיה, כאשר שללה בפני שירות המבחן כל כוונה לגילוי הזדהות עם ארגון טרור והסבירה שברקע לכך חוסר בשלות וחוסר מודעות לחומרת מעשיה באותה עת – בניגוד להכרעת הדין אשר ניתנה על יסוד הודאתה – כי מעשיה נעשו במטרה להזדהות עם ארגון הטרור חמאס, וכעולה גם מחוות הדעת הקרימינולוגית שהוגשה מטעמה של הנאשמת, אשר גם בה צוין, בשני מקומות שונים, כי לטענת הנאשמת, הפוסט משקף תחושות כלפי ראש הממשלה ולא בשום פנים ואופן תמיכה בארגון חמאס.
103. ב"כ הנאשמת הפנה בטיעונו לשני פסקי דין של ביטול הרשעה אך עיון בהם מלמד כי מדובר בפסקי דין בקשר לאותו נאשם, מהערכאה הדיונית ומערכאת הערעור.
104. עיינתי בפסקי דין אלה, אך לא מצאתי כי יש בהם להצדיק אי הרשעה בעניינה של הנאשמת. כל מקרה נבחן לגופו, בהיבט חומרת מעשה שיוחס לנאשם, מועד ביצוע עבירה, מידת הפגיעה בנאשם וכיו"ב כמפורט לעיל.
105. להבדיל מעניינה של הנאשמת, באותו מקרה מדובר היה במי שנקבע כי הזדהה עם **ארגון דאע"ש** בעת שלמד רפואה בירדן, ללא סביבתו המשפחתית, כשהוא מושפע מהטפת אחר, שטיפל בו בזמן שהיה במשבר נפשי, וממצבם העגום של אזרחי סוריה שהיו נתונים להתקפות משטר אסד, כאשר **במוקד עניינו המאבק בשלטון אסד – לא כנגד מדינת ישראל**, ועוד נסיבות חריגות שפורטו בפסק הדין אשר הצדיקו ביטול הרשעתו בהתחשב בהשפעה המשמעותית שיכלה להיות להרשעה על **יכולתו לעסוק ברפואה בישראל**.
106. העובדה כי הנאשמת הצליחה להציג פסק דין אחד בלבד, וגם הוא מלפני כעשור, מלמדת על חריגותו של אותו מקרה, כאשר כעולה מפסקי הדין הרבים שהוצגו על ידי המאשימה, בעבירות כגון דא, שאלת ביטול הרשעה כלל אינה עומדת על הפרק.
107. לפיכך, מצאתי לדחות העתירה לביטול הרשעתה של הנאשמת.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

מיקום הנאשמת בתוככי המתחם

108. הן המאשימה והן הנאשמת עתרו למקמה בתחתית מתחם הענישה. אינני מקבל עמדה זו.
109. לזכות הנאשמת העובדה כי היא צעירה, כיום בת 23, אשר הייתה בת 21 במועד ביצוע העבירה, העובדה המוסכמת על הצדדים כי בעת חקירתה נשאלה שאלות שלא היה להן מקום באופן שהסב לה תחושת השפלה, וכן חוויית מעצר קשה שחוותה.
110. בצד זאת, אינני סבור כי יש לתת משקל משמעותי לזכות הנאשמת להודייתה, לקיחת אחריות או חלופי זמן ממועד ביצוע העבירה ועד מתן גזר הדין.
111. כתב האישום בתיק זה הוגש בחודש נובמבר 2023, בסמוך לאחר מועד ביצוע העבירה. מאז נדחו הדיונים מספר פעמים לצורך הידברות ורק בחלוף כמעט שנה ממועד ביצוע העבירה, ביום 10.10.24 ניתנה תשובה לאישום והתיק נקבע לשמיעת הוכחות. נשמע דיון הוכחות עד תום, לאחר מכן התקיים דיון בו נשמעו סיכומי הצדדים והתיק נקבע לשימוע הכרעת הדין ליום 8.4.25.
112. ביום 3.4.25, 5 ימים בלבד טרם הדיון הקבוע למתן הכרעת הדין הודיעו הצדדים כי הגיעו להסדר טיעון כמפורט בכותרת, במסגרתו הודתה הנאשמת בעובדות כתב האישום כפי שהוא. באותה עת, הכרעת הדין, בהיקף כ- 30 עמודים הייתה מוכנה לשימוע והודיית הנאשמת לא חסכה דבר.
113. יתר על כן, הודיית הנאשמת בעובדות כתב האישום המקורי - במסגרתן הודתה כי הזדהתה עם ארגון הטרור חמאס בכך שהעלתה את סטטוס הווטסאפ במטרה להזדהות עם ארגון הטרור - מלמדת כי לא אמרה אמת בבית המשפט בעת שהעידה להגנתה:
114. **"...אני לא תומכת, אני באמת זה בצחוק, כאילו זה באמת בצחוק, כאילו יש לנו ראש ממשלה מבטיח לנו דברים ואחר כך אנחנו רואים את ההפך"** (עמ' 44, ש' 30)... **"אני אפילו בכלל לא עוקבת אחרי החדשות אבל מה שקרה במדינה זה מזעזע, אפילו ילד בן 10 שנים יודעמה קרה במדינה מראש הממשלה שלנו וזאת הייתה הכוונה שלי לצחוק, כל העולם צוחקים"** (עמ' 46 ש' 3), **"... הם מזלזלים בנתניהו, בביבי נתניהו, כל העם ישראלי עכשיו מזלזלים בו, כל העם הישראלי שונאים אותו, לא רוצים אותו, לא רוצים אותו אף אחד מכל מה שיושבים פה לא רוצים את ביבי בנתניהו בגלל מה שהוא עושה, לא אכפת לו ממנו, יש לו חתונה של הבן שלו ויש לו זמן לטוס, יש לו זמן לעשות את כל זה אבל אין לו זמן להחזיר את החטופים וזה סתם, זה באמת סתם, זה בצחוק, זה לא לארגון טרור, אני לא תומכת בחמאס..."** (עמ' 51 ש' 21)... **"אני יכולה להגיד לכם תעשו מה שאתם רוצים אבל אני בטוחה שאני ואני עוד פעם חוזרת על זה שאני לא תומכת בטרור ואתם לא ראייתם בטלפון שלי דבר אחד שאני תומכת בטרור"** (עמ' 58 ש' 10).
115. ובהמשך (עמ' 60 ש' 33):

"עו"ד שטיינברג: ה-07/10/2023 היה יום משמעותי פה במדינת ישראל?

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

העדה, גב' חדיגה : ברור שכן, זה יום שאנחנו לא נשכח אותו כי זה פגע בעם שלנו, זה נכנס אלינו, זה כאילו זה ממש יום שאנחנו לא יכולים לשכוח אותו כי זה כאב לנו, יש ילדים קטנים נהרגו, יש זקנים נחטפו, יש הרבה דברים שקרו שאנחנו לא יכולים לשכוח את זה פשוט, ברור שהיום הזה לא נשכח אותו.

עו"ד שטיינברג : זה יום נורא שאנחנו לא שוכחים אותו?

העדה, גב' חדיגה : ברור שכן.

עו"ד שטיינברג : ואת מסכימה עם מה שחמאס ואותם עזתים עשו ב-7 באוקטובר?

העדה, גב' חדיגה : ברור שלא. זה לא שבן-אדם יש לו שכל בראש שיכול לעשות דבר כזה".

116. אלא שהתברר כי גם דברים אלה של הנאשמת – כי אין בטלפון שלה דבר המלמד כי היא תומכת בטרור והצער שהביעה על ה"פגיעה בעם שלנו", הרג הילדים הקטנים וחטיפת הזקנים, וטענה כי אין אדם שיש לו שכל בראש שיכול להסכים עם מה שהחמאס והעזתים עשו ב-7.10.25 עומדים בסתירה ברורה להתכתבות בין הנאשמת ובין אדם אחר מיום 7.10.25 וביום שלמחרת אשר הוגשה בהסכמה בפרשת התביעה וסומנה ת/4(ב). (ההדגשות אינן במקור – ג.ג.):

12:08:27 - א.ח.י.: אל תלכי לעבודה.

12:16:11 – הנאשמת: כוס אוחתו העבודה.

12:16:19 – הנאשמת: תן לי לראות מה קורה אהו שרמוטה.

12:16:26 – הנאשמת: **התקרב לכבודי להרוג אותו**

12:17:50 – א.ח.י.: אין בטחון.

12:17:52 - א.ח.י.: תיזהרי.

12:18:08 – א.ח.י.: שולח 28 סרטונים ותמונות של ארועים שונים מיום 7.10.23.

12:20:08 – הנאשמת: **ראיתי הכל**.

12:20:24 – א.ח.י.: אאא

12:20:38-12:20:55 : הנאשמת שולחת 5 תמונות של ארועים שונים מיום 7.10.23. בין

התמונות גם **תמונת צעירה ירויה שרועה ברכב** (התמונה לא תצורף מטעמי צנעת הפרט ושמירה על כבוד המת).

12:21:00 – הנאשמת: **אמאא**

12:21:02 – הנאשמת: **המוות שלהם**

12:21:07 – הנאשמת: **מותר**

12:21:10 – הנאשמת: **בני זונות**

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

- 12: 21: 26 – א.ח.י : אה וואללה
 12: 21: 41 – א.ח.י שולח סרטון נוסף
 12: 21: 47 – א.ח.י : זה הצחיק אותי
 12: 22: 55 – הנאשמת שולחת 3 תמונות נוספות של ארועים שונים מיום 7.10.23, ביניהן תמונה של חייל הרוג שוכב על הרצפה ורגל מונחת על צווארו (התמונה לא תצורף מטעמי צנעת הפרט ושמירה על כבוד המת).
 12: 25: 20 – א.ח.י : המצב בלגן
 12: 59: 37 – הנאשמת : זה המצב שחיכינו לו
 12: 59: 39 – הנאשמת : לפני הרבה זמן
 13: 03: 29 – 13: 09: 50 – שיח לא רלוונטי
 13: 14: 23 – א.ח.י – מה את עושה
 13: 16: 33 – הנאשמת : יושבת
 13: 16: 37 – הנאשמת : עוקבת רגע ברגע
 13: 17: 00 – הנאשמת שולחת סטיקר טנדר טויוטה ועליו דמויות מחבלים.

(התמונה לקוחה מתוך הסרטון המוכר שפורסם בבוקר 7.10.23 של טנדר ועליו מחבלים בעיר שדרות – ג.ג.) :

8.10.23

- 10: 32: 47 – א.ח.י : בוקר
 10: 34: 55 – הנאשמת : בוקר ורוד
 10: 35: 13 – א.ח.י : מה איתך?
 10: 35: 29 – א.ח.י : לא הלכת לעבודה נכון
 10: 35: 52 – הנאשמת (במענה לשאלה מה איתך) : תודה לאל אהובי
 10: 36: 01 – הנאשמת (במענה לשאלה לא הלכת לעבודה נכון) : לא עבדתי

עמוד 20 מתוך 22

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

10: 37: 01 – א.ח.י : תודה לאל

10: 37: 04 – א.ח.י : גם אני לא

10: 37: 15 – א.ח.י : **עד עכשיו הכל בוער**

10: 37: 42 – הנאשמת : **אלוהים יעזור**

10: 37: 54 – הנאשמת : **שאלוהים יחזק ויכבד אותם.**

117. ב"כ הנאשמת ביקש בטיעונו לעונש כי לא ייתן משקל להתכתבות זו כאשר טען :
 "אני רוצה להתייחס לאיזושהי שיחה שבית המשפט שלח לי תרגום שלה במסגרת ההוכחות.
 יש לי תחושה שבית המשפט ישתמש בשיחה זו בשלב הטיעונים לעונש. דבר ראשון, אין לנו
 את הדוברים כאן. יש לנו רק דוברת אחת. אני לא באמת מבין מה עומד מאחורי השיחה, מה
 המשמעות ומה המטרה שלה והנאשמת לא נשאלה לגביה ולא ניתנה לה האפשרות לתת הסבר
 לשיחה. אבקש מבית המשפט שלא לייחס לשיחה זו שום משקל או חשיבות במתן גזר הדין.
 אני מפנה לכך שגם חבריי גם לא התייחסו לכך" (עמ' 22 ש' 6).
118. אינני מקבל עמדה זו. מדובר בראייה שהוגשה לתיק בית המשפט במסגרת פרשת התביעה ללא
 התנגדות ההגנה. הנאשמת יכלה, אילו רצתה לעשות כן, להתייחס אליה בעדותה. תוכן
 השיחה והקשרה ברור לחלוטין, כמו גם משמעותה והלך הרוח של הנאשמת.
119. למרבה הצער, עלה מן השיחה באופן מובהק כי למרות הכחשת הנאשמת בעדותה את
 התמיכה בחמאס וה"זעזוע" שהביעה נוכח מעשיו הנפשעים של ארגון הטרור, בפועל בזמן
 אמת, בשעות הראשונות של תחילת המתקפה והטבח, בעוד אזרחי המדינה שרויים בהלם
 וצער נוכח דיווחי הזוועה, הנאשמת הביעה שמחה ברורה ותמיכה גלויה במעשים נפשעים
 אלה, וכך עשתה גם יום למחרת, כאשר ממדי הזוועה הלכו והתבררו, בעוד המדינה שרויה
 באבל, משפחותיהם של אלפי אנשים – אזרחים וחיללים - שהיו בעוטף עזה מחכות בחרדה
 לאות חיים, עבור הנאשמת מדובר היה בבוקר ורוד.
120. בנסיבות שפורטו, הגם שהנאשמת הודתה בעובדות כתב האישום, התקבלו תסקיר וחוו"ד
 פרטית, הנאשמת אינה זכאית להקלה כמי שהודתה בהזדמנות ראשונה, חסכה זמן שיפוטי,
 זמנם של הצדדים והעדים.
121. לפיכך, בהתחשב ביתר הנסיבות שפורטו ובעתירת הצדדים ביחס למיקום הנאשמת, תמוקם
 הנאשמת בחלקו התחתון של המתחם אך לא רף התחתון שלו.
122. אמנם מיקום הנאשמת גבוה מזו לו עתרה המאשימה, אך העונש שיושג על הנאשמת נמוך
 מזה לו עתרה המאשימה (ראה בעניין זה עפ"ג 57199-03-25 **קראריה נ' מדינת ישראל**
 (3.12.25)).
123. אינני סבור כי יש הצדקה לענישה של קנס משמעותי כעתירת המאשימה כאשר מרכז הכובד
 של העונש בתיק זה הוא בענישה חינוכית מסוג עבודות שירות.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 18415-11-23 מדינת ישראל נ' חדיגה

1. הכרעה:

אשר על כן אני גוזר על הנאשמת את העונשים הבאים:

א. מאסר למשך 5 חודשים אשר יבוצע בעבודות שירות במועצה מקומית גילג'וליה, בהתאם לחוות הדעת מאת הממונה על עבודות השירות מיום 23.11.25. על הנאשמת להתייבב ביום 25.1.26 בשעה 08:00 לקליטה והצבה במשרדי הממונה על עבודות השירות ברח' סלמה 53 בתל אביב. מובהר כי הממונה רשאי לשנות את מקום ביצוע עבודות השירות בהתאם לשיקול דעתו. עוד מובהר לנאשמת כי אם לא תבצע את עבודות השירות לשביעות רצון הממונה, בסמכותו להורות על הפסקת ביצוע עבודות השירות ועל ריצוי העונש במאסר מאחורי סורג ובריח.

ב. מאסר למשך 6 חודשים אך הנאשמת לא תרצה עונש זה אלא אם תבצע עבירה בניגוד לחוק המאבק בטרור.

ג. קנס בסך 1,000 ₪. הקנס ישולם ב- 2 תשלומים חודשיים שווים ורצופים, ביום 1.3.26 וביום 1.4.26.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 ימים.

ניתן היום, כ"ב טבת תשפ"ו, 11 ינואר 2026, בנוכחות הצדדים.

גיל גבאי, שופט

עמוד 22 מתוך 22